

ОБЕДИНЕНО УЧИЛИЩЕ „ДОБРИ ВОЙНИКОВ“

с. Победа, общ. Добричка, обл. Добрич, ул. „Първа“ № 38

тел.: 0898 430 455; e-mail: info-800042@edu.mon.bg; <http://ouvoynikov-pobeda.com/>

УТВЪРДИЛ:

Евгения Минчева-Нейкова

Директор на ОБУ „Д. Войников“

с. Победа, Община Добричка

П Л А Н

За работа на училищната комисия за превенция на деца
жертви на насилие или в риск от насилие и при кризисна
интервенция за учебната 2025/2026 година
в Обединено училище „Добри Войников“,
с. Победа, община Добричка

Планът на комисията е неразделна част от Годишния план на училището (Приложение №4) и е приет на заседание на педагогическия съвет – Протокол №10/10.09.2025 година

I. СЪСТАВ НА КОМИСИЯТА:

Председател: Камен Киров учител начален етап

Членове: 1. Валентина Белберова – старши учител НЕ

2. Оксана Иванова – учител ПЕ

3. Валентин Симеонов – старши учител ПЕ

4. Марияна Станева – старши учител НЕ

II. ОБЕКТ НА КОМИСИЯТА

„Дете в риск“ е дете:

- чиито родители са починали, неизвестни, лишени от родителски права или чиито родителски права са ограничени, или детето е останало без тяхната грижа;
- което е жертва на злоупотреба, насилие, експлоатация или всякакво друго нехуманно или унижително отношение или наказание в или извън семейството му;
- за което съществува опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие;
- което страда от увреждания, както и от трудно лечими заболявания, констатирани от специалист.

III. ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА КОМИСИЯТА

- Изготвя план за дейността на комисията през учебната 2025/2026 г. до 01.09.2024 г. и го представя за приемане пред ПС на 10.09.2025 г. за обсъждане и приемане;
- Извършва проучвателна дейност;
- Предлага на ПС информация за установени случаи на деца в риск;
- Уведомява Отдел „Закрила на детето“ и полицията при установени случаи на деца в риск;
- Подпомага и организира дейности свързани с превенция на деца жертви на насилие;
- Взаимодейства с:
 - Класните ръководители;
 - Училищното настоятелство;
 - Родителите;
 - МКБППМН към Община Добричка;
 - Отдел „Закрила на детето“ към Дирекция „Социално подпомагане“;
 - Детска педагогическа стая Второ РУ на МВР – Добрич;
 - НПО лицензирани за предоставяне социални услуги за деца в риск;
- УК разработва регистър на установените случаи на деца в риск и предприетите действия;
- Съхранява кореспонденцията с институциите, с които си взаимодейства;
- Подготвя отчет за учебен срок, с който запознава педагогическия съвет.

1. Общи приложения

В условията на оптимизация на училищната мрежа и на делегирани бюджети на учебните заведения, все по-важна става ролята на УК. Дейността ѝ е насочена към обхващане и задържане децата в училище; проучване и превенция на противообществените деяния на учащите се; на деца в риск; в помощ и подкрепа на училищното ръководство и на учениците.

Комисията е създадена в изпълнение на Националния план за противодействие на престъпленията на малолетни и непълнолетни. Примерен статус е разработен от МОН и ЦКБППМН.

Училищната комисия работи превантивно с учениците, извършващи противообществени прояви, с тези в риск от извършване на противообществени деяния и с подрастващите, които по силата на Закона за закрила на детето попадат в категория „деца в риск“.

Училищната комисия се създава със заповед на директора на учебното заведение. Ръководи се от директора. В нея се включват:

- Представител от ръководството на училището – заместник директор
- Представители на учителите - 2
- Обществен възпитател и представител на Училищно настоятелство-1

2. Цели:

- Да се разширят и оптимизират възможностите за подаване на сигнали за нарушаване правата на децата и на сигнали за деца в риск, за да се предприемат конкретни и незабавни действия от компетентните органи.
- Да се създадат по - оптимални възможности за популяризиране и подобряване на ефективността на системата за закрила на детето.
- Повишаване компетентността на родители, учители и ученици за справяне и преодоляване на насилието и активизиране на взаимодействието между тях .
- Пълноценно партньорство с другите институции, работещи с деца и семейства.

3. Основни задачи:

3.1. Провеждане на заседания на Училищната комисия за поставяне на основните задачи и отчет за тяхното изпълнение два пъти в рамките на учебен срок.

3.2. Поддържане на връзка с родители на ученици в риск от насилие и оказване на психологическа помощ на деца-жертви на насилие.

3.3. Системно провеждане на индивидуална работа с ученици, които са жертва на насилие или са в рискова ситуация.

3.4. Осъществяване на различни училищни дейности за осигуряване на превенция и закрила на деца, жертви на насилие или в риск от насилие.

3.5. Да се създаде вътрешно-училищен механизъм за подаване и споделяне на информация в случай на деца, жертви на насилие или в риск от насилие.

IV. ДЕЙНОСТ НА КОМИСИЯТА

1. Проучвателна дейност

- Проучва проблемни ученици, живеещи в неблагоприятна среда: социално-слаби семейства; семейства, в които децата не се отглеждат от родителите, защото те са заминали в чужбина; семейства, в които родител излежава присъда или са криминално проявени и др.;
- Причините за проява на противообществените прояви на учениците;
- Причини за системно отсъствие от училище;
- Проучва възможностите за включване в различни дейности с превантивен характер;
- Проучва факторите, застрашаващи сигурността на учениците.

2. УК предлага на УКППМН и на педагогически съвет ученици с противообществени прояви, източници на насилие и мерки за:

- Оградибяване противообществените прояви на учениците в съответствие с конкретните им прояви и възможностите на училището;
- Решаване на проблемите на застрашените от отпадане ученици, деца, жертви на насилие и такива с проблеми в общуването и училищните изисквания;

6. Взаимодействие

Училищната комисия реализира дейността си в тясно сътрудничество с класните ръководители, училищното настоятелство, родители, ученически парламент.

Търси взаимодействие с:

- УКППМН;
- МКБППМН;
- Отдел „Закрила на детето” към Дирекция „Социално подпомагане”;
- Детска педагогическа стая към Второ РУ на МВР Добрич;
- НПО лицензирани за предоставяне социални услуги за деца и др.

7. Документация на училищната комисия

УК разработва:

- Годишен план за работа в съответствие със спецификата на учебното заведение и учениците;
- Регистър на учениците с противообществените прояви и предприетите мерки за корекционно- възпитателна работа;
- Информаия за учениците, попадащи в групата „Деца в риск” и към кого са насочени за консултации;
- Кореспонденция с институциите, с които си взаимодейства.

8. Примерен план за работа на комисията за деца при кризисна ситуация:

8.1. Ако детето е жертва на насилие в училище:

- Уведомяване Директора на училището
- Уведомяване класния ръководител и родител на детето
- Сигнализиране съответните органи
- Свикване на училищната комисия за разглеждане на случая, с представители на социални грижи и Полиция, за вземане на мерки

8.2. Ако детето е жертва на домашно или сексуално насилие извън училище:

- Уведомяване Директора на училището
- Уведомяване класния ръководител
- Сигнализиране в Отдел „Закрила на детето”
- Свикване на училищната комисия за разглеждане на случая с представители на Отдел „Закрила на детето” и Полиция, за вземане на мерки

8.3. Запазване на конфиденциалността на ситуацията от персонала и учениците в училището.

Изготвил:

Камен Киров

Председател на комисията

КЛАСИФИКАЦИЯ НА ФОРМИТЕ НА НАСИЛИЕ И ТОРМОЗ И ПРЕДПРИЕМАНЕ НА СЪОТВЕТНИ ДЕЙСТВИЯ

Нива на насилие и тормоз	Отговор на училището	Документиране	Последователност на процедурите за интервенция
ПЪРВО НИВО - НАРУШАВАНЕ НА ПРАВИЛАТА: • Форми на физическо насилие са например: леко удряне, бутане, щипане, драскане, дърпане на коса, хапане, подритване, замърсяване или разрушаване на нечия собственост. • Форми на психическо насилие са например: омаловажаване, клюкарстване, обиждане, осмиване, засрамване, подвикване, ругане, клеветене, подигравки, унижение, заплахи, нецензурни/неприлични коментари, измисляне на	На първо ниво действията се предприемат от класен ръководител или учител заедно с родител, като се осъществява педагогическа работа – индивидуално, за група деца/ученици или за цялата група/клас. При наличие на щети от материален характер – те се възстановяват. Ако педагогическата работа не дава резултат и насилственото поведение се повтаря, последствията са по-сериозни, то тогава следва се да предприемат действия, предписани за ситуации от второ или трето ниво.	Ситуациите от първо ниво не се регистрират в Дневника със случаи, защото са първа проява на насилие и не се тълкува като тормоз.	1) Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници. 2) Класният ръководител/учителят подробно се информира за случилото се от всички свидетели и участници в ситуацията на насилие. 3) Уведомяване на родител от класния ръководител/учителя. 4) Консултации – предприемане на индивидуални разговори с участниците от класния ръководител/учителя. 5) Мерки и действия от страна на класен ръководител/учител – намиране на решение, което удовлетворява страните и служи за пример на наблюдателите. 6) Проследяване на изпълнението на предприетите мерки и действия.

прякори, изключване от групови или съвместни дейности, фаворизация/предпочитания, базирани на различие, разпространяване на слухове. • Форми на сексуално насилие са например: показване на неприлични жестове и действия, вербален тормоз със сексуално съдържание, разпространение на истории и изображения със сексуален подтекст, съблазняване от друго дете или възрастен, злоупотреба с власт при подстрекаване, изнудване, склоняване и/или принуждаване към сексуални действия. • Форми на кибернасилие са например: обидни колажи, снимки, видеа, коментари, обаждания и изпращане на обидни съобщения (SMS, MMS, съобщения в социалните			
--	--	--	--

мрежи и др.), използване на дискриминативни и обидни етикети, използване на език на омраза, кражба на профили.			
Нива на насилие и тормоз	Отговор на училището	Документиране	Последователност на процедурите за интервенция
ВТОРО НИВО – ПОВТАРЯНЕ НА ЕДНИ И СЪЩИ НАРУШЕНИЯ НА ПРАВИЛАТА ИЛИ НАСИЛИЕ С ПО-СЕРИОЗНИ ПОСЛЕДИЦИ – ТОРМОЗ: • Форми на физически тормоз са например: шамаросване, удране, стъпкване или късане на дрехи, ритане, обграждане, шпоене, отнемане и разрушаване на нечия собственост, дърпане на нечий стол изпод него, дърпане за упи или коса. • Форми на психически тормоз са например: изнудване, заплашване, несправедливо наказание,	На второ ниво действията се предприемат от класен ръководител/учител заедно с председател или представител на координационния съвет и задължително участие на родител, като се уведомява директора. По преценка се подава сигнал до ОЗД и/или полиция. Координационният съвет прави оценка на риска и може да даде становище за инициране на работа по случай. Ако присъствието на родител не е в най-добър интерес на детето, например би го наранил, застрашил безопасността му или би нарушил училищната процедура,	Ситуацията на тормоз се описва в Дневника със ситуации от свидетеля на случилото се или класния ръководител/учителя. Възстановяване на щети при наличие на такива.	1) Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници. 2) Учителят/класният ръководител подробно се информира за случилото се от всички свидетели и участници в ситуацията на насилие. Всеки служител, който е станал свидетел на насилието, може да подаде сигнал към ОЗД. 3) Учителят/класният ръководител съобщава на Координационния съвет за случая. Прави се оценка на случая и по преценка директорът подава сигнал от името на институцията до ОЗД и/или полицията и се иницира работа по случай. 4) Уведомяване на родител. 5) Мерки и действия – работа на координационния съвет: анализ на

забрана за общуване, отхвърляне и манипулация, подигравки, отправени пред целия клас или група, публично унижение, обиди; интригантстване, разпространяване на слухове, публично отхвърляне и игнориране, неприемане, манипулиране и използване. • Форми на сексуален тормоз са например: сексуално докосване, показване на порнографски материали, показване на интимни части на тялото и сваляне на дрехи, подтикване или принуждаване към сексуални действия, заснемане в сексуални пози. • Форми на кибертормоз са например: непоискано заснемане и разпространяване на снимки и видео, злоупотреба с влогове, блогове, форуми, социални мрежи, заснемане и	следва да се уведоми директора, който следва да се обърне към отделите за закрила на детето.		ситуациите от регистъра и предприемане на работа по случая. 6) Проследяване на изпълнението на предприетите мерки и действия.
--	---	--	---

разпространение без разрешение, унизителни за детето снимки/видео, кражба на профил и използване език на омраза.			
Нива на насилие и тормоз	Отговор на училището	Документиране	Последователност на процедурите за интервенция
ТРЕТО НИВО – СИСТЕМНА ЗЛОУПОТРЕБА, КАКТО И СИТУАЦИИ, В КОИТО СЪЩЕСТВУВА ОПАСНОСТ ЗА ЖИВОТА И ЗДРАВЕТО ЗА КОЙТО И ДА Е ОТ УЧАСТНИЦИТЕ В СИТУАЦИЯТА: • Форми на физически тормоз са например: сбиване, задушаване, събаряне, причиняване на изгаряния и други наранявания, намуткване с остър предмет, провесване от прозорец или високо място, ограничаване на движението, лишаване от храна, излагане на ниски или	На трето ниво се уведомява незабавно ОЗД и/или органите на полицията. Действията на ниво институция се предприемат от директора заедно с координационния съвет със задължителното участие на родител и компетентни власти, организации и услуги (центрове за социална работа, здравни центрове, отдел закрила на детето, полиция и др.). Ако присъствието на родител не е в най-добър интерес на детето, например би го наранил, застрашил безопасността му или би нарушил училищната процедура, директорът следва да информира	Ситуациите на тормоз от трето ниво се описват в Дневника със случаи, като по тях се предприема интензивна работа, включваща всички участници; правят се оценки на потребностите и план за действие, както и се иницират процедури в съответствие със Закона за закрила на детето, Наредба за приобщаващото образование, Закона за предучилищното и училищното образование.	1) Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници. 2) Учителят/класният ръководител подробно се информира за случилото се от всички свидетели и участници в ситуацията на насилие. Незабавно се уведомява директорът и се подава сигнал към ОЗД и/или органите на полицията. 3) Уведомяване на родител. 4) Консултации – предприемане на индивидуални разговори с участниците. 5) Мерки и действия от страна на координационния съвет, интензивна работа по случай, информиране и насочване към други служби и/или услуги от страна на директора. Ако друга организация или услуга е въвлечена в работата с детето или ученика,

високи температури и заплашване с оръжие. • Форми на психически тормоз са например: сплашване, изнудване със сериозни заплахи, насилствено отнемане на пари и вещи, клетви, които накърняват сериозно достойнството, публично унижение, ограничаване на движението, склоняване за употреба на психоактивни вещества, включване в антисоциални групи и организации, изолация, групово измъчване на индивид или група и организиране на банди, последиците от които нараняват други. • Форми на сексуален тормоз са например: съблазняване от друго дете, злоупотреба с власт при подстрекаване, изнудване, склоняване и/или принуждаване към сексуални действия,	отделите за закрила на детето, центъра за социална работа и/или полицията. При материална щета се съставя Протокол за възстановяване на щетата.		институцията установява връзка с тези организации или услуги и синхронизира дейностите. 6) Проследяване на изпълнението на предприетите мерки и действия.
---	--	--	---

блудство, изнасилване, кръвосмешение. • Форми на кибертормоз са например: повторно действие на непоискано заснемане и разпространяване на снимки и видеозаписи, злоупотреба с влогове, блогове, форуми, социални мрежи, профили и лични данни, заснемане без разрешение, заснемане и разпространение на сцени на насилие, разпространение на записи и снимки и видео на детска порнография.			
---	--	--	--

НАСОКИ ЗА ИНТЕРВЕНЦИЯ

Намесата и справянето с конкретни ситуации на тормоз и насилие е част от цялостната политика на училището срещу насилието. Намесата на възрастните следва внимателно да се обмисли и планира. Тя трябва да бъде последователно прилагана от цялата училищна общност, за да бъде максимално ефективна. Важно е да не бъдат омаловажавани и първите прояви на влошаване на отношенията между децата, както и поведението, което е неприемливо. Тези ситуации представляват първо ниво от приетата класификация (Приложение 1). Необходимо е още при най-малките сигнали и съмнения за тормоз да се предприемат стъпки, за да се предотврати ескалация на насилието и да се изпрати ясно послание, че такова поведение няма да бъде толерирано. Вниманието трябва да бъде насочено както към проявите на физически тормоз, така и към неговите социални и психологически измерения.

1. Прекратяване на ситуация на насилие и тормоз

Задължение на всеки служител на училището е да се намеси, за да прекрати ситуация на насилие/тормоз, на която е станал свидетел или за която е получил сигнал (от дете, родител или друг служител училището):

➤ в случай на физически тормоз децата трябва да бъдат разделени и да се прекрати физическият контакт между тях незабавно; когато има опасност за живота на детето, неговото здраве и физическия интегритет може да се използва разумна физическа сила под формата на избутване, издърпване, задържане на място;

➤ не трябва веднага да се разпитва за случилото се, да се обсъждат причините за насилието или да се изяснява ситуацията. Това може да се случи на по-късен етап. Важното е учителят ясно да обяви пред всички, че това е насилие и то е недопустимо поведение. В този момент не е добре да се разпитва за подробности и детето, което е потърпевшо, особено в присъствието на детето, което е нанесло насилието/тормоза и на други деца, защото това може да урони неговото достойнство. Фокусът на интервенцията трябва да бъде насочен към децата – свидетели на насилието, към средата, а не към активните участници и потърпевшите в ситуацията на насилие;

➤ когато става въпрос за първа проява, която не е тежка по отношение на нанесената вреда, може да се приложи подходът за възстановяване на щетата или да се наложи друга предварително съгласувана мярка.

2. Подход за възстановяване на щетата

Подходът за възстановяване на щетата се основава на принципа, че „всяка щета, нанесена на друг, трябва да бъде възстановена“ и включва съответните действия в тази посока. Важно е преди да се прилага подходът да бъде предварително съгласуван с цялата общност, включително и с децата, и да бъде част от политиката на училището. Възстановяване на щетата е принцип, който предполага, че хората правят грешки. Грешките следва да бъдат поправени, като същевременно не се налагат наказания. Този принцип подчертава поемането на отговорност за неприемливо поведение и за позитивно решаване на проблема. Възстановяването на щетите успешно може да се прилага за материални и нематериални щети.

Подходът за възстановяване на щетата изисква време и по-задълбочен разговор с детето, което е извършило насилие, за да му се помогне да разбере какви са последствията от неговата постъпка. Поради тази причина е най-добре този подход да се приложи от учителя/класния ръководител. Важно е учителят със спокоен и умерен тон, както и с държанието си, да покаже ясно, че проблемът е в начина на поведение, а не в личността на самия ученик, и че се действа с оглед отново да се възстановят ценностите, към които цялото училище се придържа, а не за да бъде наказан:

- като първа стъпка учителят/класният ръководител изслушва детето. Не е желателно детето да се изслушва съвместно с потърпевщото дете;

- ключов момент във възстановяването на щетата е, че учителят/класният ръководител разговаря с детето, а детето само предлага как ще поправи грешката си, с което отново ще се възстанови нарушената ценност. С това негово предложение трябва да се съгласи и детето, което е потърпевш от насилието. Този процес се ръководи от ангажирания в случая учител/класен ръководител;

- след изясняване на ситуацията и постигане на договореност, учителят/класният ръководител за определен период от време проследява поведението на децата и дава обратна връзка. Учителят може да потърси съдействие и от другите учители, които също да наблюдават поведението на децата и да реагират своевременно;

- при преценка може да бъде насочено към услуги в общността.

3. Действия при инцидент, криза или при повторна ситуация на насилие или тормоз

При повторна ситуация на насилие или когато има случай на инцидент или криза се следват предписанията от механизма, описани в Приложение 1. Класификация на формите на тормоз и предприемане на съответни действия:

- при инциденти и кризи се препоръчва работа в групов формат (например работа с цялата група/класа), като кризисна интервенция е от минимум 45 минути до 1 час и 30 мин. в определени рамки – затворено пространство, в което участниците не допускат нови лица. Честа спонтанна реакция на възрастните е заставането на страната на „жертвата“ и наказване на „насилника“. Ключово при интервенцията на възрастните е приемането на разбирането, че детето, обект на тормоз, не се нуждае от състрадание, а детето, извършител на тормоз, не се нуждае от наказание, особено което го унижава, а от разбиране и емпатия (съпреживяване), за да може то да развие това чувство към другите;

- работата с деца, които са обект на тормоз, трябва да бъде насочена към формиране на умения за справяне с подобно поведение. Важно е учителят/класният ръководител да поговори с детето, по възможност още същия ден (или веднага след като е разбрал за случая, ако се касае за ситуация, за която е научил случайно) и да разбере какво точно се е случило. Ако е необходимо отделни факти могат допълнително и дискретно да бъдат проучени;

- погрешно е открито и публично пред другите деца да се оказва подкрепа на потърпевщото дете, защото това допълнително ще урони достойнството на детето пред неговите връстниците. При този първи разговор е важно да се предложи на детето подкрепа, като се разговаря с него какво точно ще му помогне да се почувства сигурно;

- необходимо е да се подчертае поверителността на разговора, като се спомене кои ще бъдат уведомени за случилото се;

- детето трябва да почувства доверие и сигурност за споделяне, което е особено важно ако насилието се повтори;

➤ не е препоръчително да се прави среща между детето, върху което е упражнено насилието, и детето, което е извършило насилието, с цел да се помирят и да се разберат. Такива срещи могат да доведат до неблагоприятни последици;

➤ наблюдавайте детето в следващите дни, за да се уверите как се чувства, и при необходимост отново разговаряйте с него;

➤ необходимо е да се работи с наблюдателите не само на нивото на превенцията, но и след ситуация на тормоз;

➤ не се отстраняват наблюдателите, когато се прекратява или управлява ситуация на тормоз, като всички, които са били там, следва да видят какво се прави съгласно правилата на институцията;

➤ валидират се правилата и етиката на поведението и се подкрепят тези, които са се намесили в защита ценностите на институцията. На останалите се споделя очакването да направят същото, ако се случи в бъдеще.

4. Действията при насилие на възрастен срещу дете/ученик

При насилие на възрастен над дете незабавно се подава сигнал към ОЗД и/или полиция и се свиква Координационния съвет за дете в риск. Училището извършва последователни действия – описани в Приложение 3: Кога, кой и къде може да подава сигнал за дете в риск?

КОГА, КОЙ И КЪДЕ МОЖЕ ДА ПОДАВА СИГНАЛ ЗА ДЕТЕ В РИСК?

1. Кога се подава сигнал за дете в риск?

Съгласно Закона за закрила на детето (чл. 7, ал. 1) „Лице, на което стане известно, че дете се нуждае от закрила, е длъжно незабавно да уведоми дирекция „Социално подпомагане“, Държавната агенция за закрила на детето или Министерството на вътрешните работи. Съгласно ал. 2 „Същото задължение има и всяко лице, на което това е станало известно във връзка с упражняваната от него професия или дейност, дори и ако то е обвързано с професионална тайна“.

2.Кой подава сигнал за дете в риск от насилие и тормоз?

При идентифициране на случаи на насилие и тормоз на ученици в училището, директорът следва да бъде незабавно уведомен. От страна на институцията сигналът се подава от директора. Всеки член на институцията, който е станал свидетел на ситуация на насилие и тормоз, е длъжен незабавно да уведоми ОЗД и /или полицията. Съгласно Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето (чл. 10, ал. 5) в случаите, отнасящи се до насилие над дете, се разглеждат и анонимни сигнали. В случай на подозрение за ситуация на тормоз, всеки служител в институцията може да проведе консултация, като се свърже с Националната телефонна линия за деца и разговаря с консултант на телефон 116 111, а в ситуации на кибернасилие и кибертормоз – да се свърже с Националния център за безопасен интернет на телефон 124 123 или чрез сайта www.safenet.bg.

3.Къде може да се подава сигнал за дете в риск от насилие и тормоз?

Към Държавната агенция за закрила на детето функционира Национална телефонна линия за деца 116 111, която работи 24 часа в денонощието. Линията е с национално покритие, достъпна от територията на цялата страна, напълно безплатна за обаждащите се, независимо дали звънят от стационарен или мобилен телефон. Националната телефонна линия за деца предоставя консултиране, информиране и помощ по всякакви въпроси и проблеми, свързани с деца. В случаи, касаещи насилие и тормоз в интернет (кибернасилие и кибертормоз), сигнал може да се подава към Националния център за безопасен интернет. Към центъра функционира консултативна линия, отворена в работните дни между 10 и 16 часа на телефон 124 123, имейл helpline@online.bg и чат в сайта www.safenet.bg. Консултациите на линията са анонимни и на нея могат да се свързват както деца, така и професионалисти и родители. Сигнал може да бъде подаден и към националния телефон за спешни повиквания: 112.